

[Frank Jensen]

lem HA og cand.merc. Socialdemokratiet siger ja til, at institutionerne kan fastlægge et kvalitativt niveau i overgangen mellem bachelorgraden og overbygningen, som i forvejen er kendt af de studerende.

På den baggrund skal jeg på vegne af Socialdemokratiet og SF fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til at skabe klarhed i optagelseskriterierne ved de videregående uddannelser, herunder ved:

- at optagelse på kandidatuddannelser ikke hindres med henvisning til forudgående afsluttet kort eller mellemlang videregående uddannelse,
- at etablere fælles retningslinjer for optagelse ved ensartede uddannelser,
- at sikre fri overgang mellem grunduddannelser/bacheloruddannelser og kandidatoverbygning inden 1992,

går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 4).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Eva Møller (KF):

Vi kan naturligvis alle både her i salen og udenfor være enige om, at det lykkeligste for samfundet, for de unge og for deres forældre ville være, at ethvert ungt menneske i Danmark kunne blive optaget på netop den uddannelse, som han eller hun ønsker, og på netop det sted, som han eller hun synes er det allerbedste. Men vi ved også, at således er det ikke og således har det ikke været i mange år.

Både den nuværende og de tidligere konservative ledede – og for den sags skyld også socialdemokratiske – regeringer har været nødt til at erkende, at adgangsregulering til de videregående uddannelser kan være nødvendig.

Det Konservative Folkeparti var ikke enigt i den type adgangsregulering, som Socialdemokratiet indførte i 1977, så vidt jeg husker. Vi mente ikke, at adgangsregulering skulle baseres på de principper, som Socialdemokratiet ønskede. Vi fandt det ikke rimeligt, at man kun kunne forbedre sit resultat ved erhvervsarbejde. Vi mente, at man dermed i al evighed kom

til at være belastet af en eventuel dårlig eksamen, taget på et forholdsvis tidligt tidspunkt i ens liv.

Vi var imod det princip, at man kunne forbedre studentereksamensgennemsnittet ved almindeligt erhvervsarbejde, idet vi ikke mente, at man blev bedre til at studere, fordi man havde haft tilfældigt erhvervsarbejde som f.eks. tankpasser eller rengøringshjælp. Derimod kan vi godt, nu som dengang, se en idé i, at man kan forbedre sit resultat gennem studierelevant erhvervsarbejde.

Efterfølgende har vi også måttet konstatere, at den form for adgangsregulering, som Socialdemokratiet indførte, gav en meget stor ophobning, fordi de unge blev ved med at håbe på, at de året efter kunne få chancen, hvis kvotienten blev en smule mindre og de havde lidt mere erhvervsarbejde og dermed større chance for at blive optaget. Det har givet anledning dels til meget store frustrationer hos de unge, dels til, at antallet af afviste er vokset år for år, fordi mange søger flere gange.

Det system, Det Konservative Folkeparti helst ville have, var som sagt, at alle unge kunne optages på den uddannelse, de ønskede, og derefter skulle man på uddannelsen efter et halvt eller et helt år foranstalte en stopprøve, hvor kun de egnede kom igennem. Stopprøven skulle bygge på relevante faglige kvalifikationer. Der tænkes her på såvel teoretiske som praktiske kvalifikationer med henblik på den videre uddannelse og det videre erhverv.

Dette system ville efter vores mening opfylde alle de ønsker, man kunne have. Der ville hverken for de unge eller for samfundet være et u hensigtsmæssigt spild af ressourcer, fordi man år efter år søgte at kvalificere sig til uddannelsen. Det ville også betyde, at man hurtigt fik at vide, om man kunne fortsætte på uddannelsen eller man skulle begynde et andet sted, og vi ville dermed komme den meget store usikkerhed til livs, som mange unge og deres forældre oplever i øjeblikket.

Vi ved imidlertid godt, at denne form for regulering ikke er mulig i øjeblikket – på grund af den ophobning, som den socialdemokratiske adgangsregulering har givet anledning til. Mange af de afviste fra de foregående år ville søge, hvis vi lukkede op. Vi ville dermed kunne bruge alle ressourcerne på førsteårsuddannelse og så få ødelagt vort videre uddannelsessystem,